

Krystyna Hahuła

Wąsosz, st. 9, gm. Złotów, woj.
pilskie, AZP 33-29/9

Informator Archeologiczny : badania 30, 145

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ceramiki kultury łużyckiej; na pozostałym terenie rejestrowano jedynie pojedyncze fragmenty. W sumie pozyskano 521 fragmentów naczyń. W obrębie koncentracji ceramiki odsłonięto bardzo słabo czytelne 3 jamy gospodarcze z niewielką ilością ceramiki. Materiał jest zwarty chronologicznie i może być datowany na wczesny okres przedrzymski.

Materiały przechowywane są w PSOZ w Pile. Badania zakończono.

WASOSZ, st. 9,
gm. Złotów,
woj. piłskie,
AZP 33-29/9

- ślady osadnictwa mezolitycznego
- ślady osadnictwa z epoki brązu (?)
- osada kultury pomorskiej (wczesna epoka żelaza)
- ślady osadnictwa kultury przeworskiej z młodszego okresu przedrzymskiego

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr Krystynę Hahulę (Muzeum Okręgowe w Koszalinie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Stanowisko było badane sondażowo w 1978 r. przez mgr. Henryka Janochę i Ignacego Skrzypka. W sezonie 1996 zbadano powierzchnię 125 m².

Celem badań było rozpoznanie stanu zachowania niszczonej głęboką orką rozległej osady (z powierzchni której już w latach 70. zebrano liczne ułamki naczyń, żużle, zabytki krzemienne i z brązu) oraz wstępne określenie jej zasięgu, charakteru i dokładniejszej chronologii. Wykopy założono w różnych partiach stanowiska. Obiekty odkryto we wszystkich wykopach, we wszystkich też, z wyjątkiem usytuowanego na skraju zachodnim wykopu V/96, zachowała się warstwa kulturowa. Wielkość osady szacować można na 4-5 ha. Większość odkrytych obiektów to ślady po słupach budowli naziemnych, poza tym 2 paleniska (zachowane jedynie w partiach spągów) oraz nieliczne jamy. W wykopie III/96, założonym w części północnej, natrafiono na obiekt mieszkalny zagłębiony w ziemi. Poziom użytkowy ziemianki znajdował się na głębokości około 2 m od spagu warstwy kulturowej i 2,5 m od powierzchni. Na podstawie zbadanej zachodniej połowy obiektu można wnioskować, że był założony na planie koła o średnicy około 3 m. W dolnych warstwach ziemianki znaleziono żużel, kości zwierzęce oraz ułamki naczyń, które pozwalają ją wstępnie datować na wczesny lub środkowy okres lateralski. W tych ramach chronologicznych mieści się też zdecydowana większość pozyskanego materiału ceramicznego. Odkrywane na powierzchni liczne żużle oraz prawdopodobnie fragmenty glinianych form odlewniczych z wykopu IV/96 potwierdzają produkcyjny charakter osady. Ze względu na brak pewnych chronologicznie znalezisk (z wyjątkiem żużla z ziemianki w wykopie III/96), ich datowanie należy uznać za przedwczesne. W zasypisku ziemianki, w niektórych obiektach (m.in. paleniskach) oraz dużo liczniej na powierzchni występowały ułamki naczyń z młodszego okresu przedrzymskiego: wylewy z pogrubionymi i facetowanymi krawędziami, części przydenne z wyodrębnionymi dnami oraz ceramika prawie czarna, technologicznie lepsza od ceramiki kultury pomorskiej, wykazująca związki z kulturą przeworską. Nielicznie reprezentowane były też ułamki naczyń, które prawdopodobnie łączyć można z kulturą łużycką młodszego brązu, oraz materiał krzemienisty, w którym odnotowano występowanie rdzeni mezolitycznych.

Materiały czasowo przechowywane są w Muzeum Okręgowym w Koszalinie. Przewiduje się kontynuację badań.

Węgliny, st. 4,
gm. Brody, woj. zielonogórskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

WICINA, st. 1,
gm. Jasień,
woj. zielonogórskie
AZP 65-10/1

- grodzisko kultury łużyckiej (okres halsztacki)

Badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez dr. Adama Kołodziejskiego (Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze z siedzibą w Świdnicy). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne Środkowego Nadodrza w Zielonej Górze. Trzydziesty pierwszy sezon badań. Przebadano obszar 4 arów w północno-zachodniej części grodziska.

Badano fragment wału, który w ubiegłych sezonach uznano za przebudowany, oraz teren za wałem, by stwierdzić jaki był rodzaj umocnień dodatkowych pierwszego wału. Ponieważ za wałem natrafiono na dobrze zachowaną drogę z belek drewnianych, skierowaną w stronę bagien otaczających grodzisko od północy, postanowiono wykop w tym miejscu poszerzyć w celu ustalenia kierunku jej przebiegu i stwierdzenia czy związana jest z pierwszymi, czy też z przebudowanymi umocnieniami obronnymi. Obecnie konieczne jest jeszcze potwierdzenie